

“ ဆန်းစစ်သည် ဆန်းစစ်ရပြီ ”

(၁)

“ မောင်စန်းရေ . . ”

“ လာပြီ မေမေကြီး ”

တိုက်တံခါးဝတွင် မတ်တပ်ရပ်ကာ လက်ထဲမှ ခြောက်ဆင့်စတီးထမင်းချိုင့်ကြီးကိုကြမ်း ပြင်ပေါ်ချလိုက်ရင်း ဒေါ်တင်တင်က အိမ်ရှေ့ဖက်သို့ မျက်နှာမူကာ လှမ်း၍ခေါ်လိုက်သည်။ တိုက်ဘေးဖက်မှ မောင်စန်း၏ ပြန်ထူးသံ ကြားလိုက်ရပြီး မောင်စန်းသည် ခပ်သွက်သွက်ပင် သူမ၏ ရှေ့သို့ ရောက်၍လာပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ချထားသော စတီးထမင်းချိုင့်ကြီးကို မ၍ယူကာ ပေါ်တီကို အောက်တွင် ရပ်၍ထားသော ပါဘလစ်ကာ ကားအဝါလေးဆီသို့ ဦးတည်၍ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

ထိုအခါတွင်မှ ဒေါ်တင်တင်သည် သူမ၏ ခြေလှမ်းကိုပြင်လိုက်ပြီးတစ်ခါနှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိနေသော အုတ်ခုံလှေခါးထစ်လေး၏ ပထမဆုံးလှေခါးထစ်ပေါ်သို့ သူမ၏ ခြေထောက်ကိုလှမ်းကာ ဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဒုတိယမြောက်လှေခါးထစ်ကို ဆက်၍ ဆင်းရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ပြီးမှ ထို့ကနဲရပ်၍သွားပြီး ဒေါ်

တစ်တစ်သည် တိုက်အတွင်းဖက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်ပြန်
သည်။

“ထားရီရေ . . . ထားရီ . . .”

“ရှင် . . . ဒေါ်ကြီးလာပြီ . . .”

ဒေါ်တင်တင်၏ ခပ်ကျယ်ကျယ် ခေါ်သံအဆုံးတွင်
တိုက်အတွင်းဖက်မှ မိန်းခလေးတစ်ယောက်၏ ပြန်ထူးသံ
ကြားရပြီး တဆက်တည်းမှာပင် အိမ်ရှေ့သို့ လျှောက်၍ လာ
သော ခြေသံကိုပါ ကြားလိုက်ရသည်။

ခဏအတွင်းမှာပင် ဒေါ်တင်တင် မျက်နှာမူထားရာ
တိုက်ထဲခါးဝတွင် အသက် (၂၆)နှစ် (၂၇)နှစ်အရွယ် အသား
ညိုညို၊ လတ်လတ်လေးဖြင့် ရှင်ရည်ရွှေပကာတင့်တယ်ကာ
ရင်တွင်း ခါးသေး ထင်ကားကားလေးဖြင့် မိန်းခလေး
တယောက်က ရောက်ကာလာသည်။

ဒေါ်တင်တင်သည် ထိုမိန်းခလေးကို နဖူးဆံစပ်မှ
သည် ခြေဖျားထိ တချက်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ဒေါ်တင်
တင်ကြည့်လိုက်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသော ထားရီဆို
သော မိန်းခလေးက ချက်ချင်းဘဲ သူမ၏ မျက်လွှာကိုချ
ပစ်လိုက်လေသည်။

“ညီး ရန်ကင်းအိမ်သွားမလို့ဆို ငါကတခါထဲ ခေါ်

သွားမလို့ တာမှလဲ မပြင်မဆင်ရသေးဘူး”

“နေခင်းမှသွားမလားလို့ပါ ဒေါ်ကြီး..”

“အေး.. ဝါက ဆရာတော်ဆီကိုဆွမ်းကပ်ပြီး ကြာ
ဦးမှာ ညနေ နေအေးမှပြန်မှာ ဆရာတော်ဆီကို မရောက်
လာကလဲကြာပြီ .. ညီးကိုတခါထဲခေါ်သွားမလို့၊ ခုတော့
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ညီးဘာနဲ့သွားမှာလဲ ..”

မိန်းခလေးက သူမ၏ ချထားသော မျက်လွှာလေး
ကို အသာပင့်ကာ ရပ်ထားသော ပါဘလစ်ကာ ကားအဝါ
လေးဆီလှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ကားလေး၏ခေါင်းခန်းဘေးတွင် မတ်တပ်ရပ်၍နေ
သော မောင်စန်းကိုတွေ့လိုက်ရပြီး မောင်စန်း၏ မျက်လုံး
များက သူမ၏ တကိုယ်လုံးကို ဖူးဖူးဝါးဝါးဖြင့်ကြည့်နေသည်
ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် တားရပ်သော မိန်းခလေး၏
အကြည့်က ချက်ချင်းပင် ဒေါ်တင်တင်ဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်း
ပစ်လိုက်သည်။

“ဟို .. မောင်စန်းကို ပြန်လွှတ်လိုက်ရင်ဧရာ ..
ဒေါ်ကြီး”

“အေး.. ပြန်လွှတ်လိုက်ရင်တော့ ရတာပေါ့ ..
လင်းကြောင်းနှစ်ကြောင်းမောင်းရတော့ ဆီကုန်တာလဲ ပြော

စားလေ . . ဝါက ညီးကို တစ်ခါထဲခေါ်သွားချင်တာ . . ”

ထားရီ၏စကားဆုံးတော့ ဒေါ်တင်တင်က အိမ်ရှေ့
ဖက်သို့ပြန်၍ မျက်နှာမူလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဒေါ်တင်တင်
၏ ခြေထောက်က ဒုတိယလေ့ခါးထစ်သို့ လှမ်း၍ ဆင်းရင်း .

“ညီးတို့ထဲ အေးအေးယေးယေး သူငယ်ချင်းဆီသွား
ရတာနဲ့ ဘာနဲ့ တွေ့ချင်ချင် သူလာမှာပေါ့ . . ခုတော့ . . ”ဟု
ညီးတွားပြောဆိုလိုက်ရင်း . .

“ဝါဏကနေချင် မောင်စန်းကို ပြန်လွှတ်လိုက်မယ်။
မောင်စန်းကို ညီးရန်ကင်းက ပြန်တဲ့အထိ အဲဒီမှာ
စောင့်ခိုင်းပြီးတော့ ဝါ့ကို ဆရာတော်ကျောင်းမှာ ညနေ(၅)နာ
ရီလာခေါ်။ ညီးလဲ အဲဒီအချိန်ကျမှ တစ်ခါထဲရန်ကင်းက
ပြန်ပြီးဝါ့ကိုဝင်ခေါ်။ အိမ်ကို တစ်ခေါက်ပြန်မနေနဲ့ ဆီကုန်
တယ်”ဟု အသံမာမာဖြင့် ခပ်ကျယ်ကျယ်ပြောရင်း လျှောက်
လှမ်း၍ ထွက်သွားရာ ကားဘေးသို့ရောက်လျှင် မောင်စန်း
က ကားခေါင်းခန်းတံခါးကို ဆွဲ၍ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ ဒေါ်
တင်တင်က ကားထဲသို့ ဆောင်ဆောင်အောင်အောင်ဝင်ကာ
ထိုင်ချလိုက်သည်။ ထိုအခါ မောင်စန်းက ကားတံခါးကို ပိတ်
ပေးလိုက်ပြီး ကားလေးကို ပတ်၍လျှောက်လာကာ ယာဉ်
မောင်းတက်ခြင်းမရှိ ကားတံခါးကိုဖွင့်ကာ ဝင်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး

နောက် တံခါးကိုပြန်၍ဝိတ်ကာ ကားလေးကို မောင်း၍ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

အိမ်ရှေ့မှပါလာလစ်ကာ ကားအဝါလေး မောင်း၍ ထွက်သွားတော့မှ ထားရီသည် ပြီးစေအမူအရာလေးဖြင့် အိမ် အတွင်းဖက်သို့လှည့်၍ ဝင်ခဲ့ပါလေတော့သည်။

xxxxx

ထားရီက ဒေါ်တင်တင်၏ညီမမှ မွေးသော သမီး ဖြစ်၍ ဒေါ်တင်တင်၏ တူမ အရင်းခေါက်ခေါက်ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ထဲက ဒေါ်တင်တင်သည် ထားရီကို ခေါ်၍မွေးစား ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တူမအရင်း သွေးရင်းသားရင်းဆိုတော့ လဲ ဝက်စိမ်းထက်စာလျှင် ပို၍စိတ်ချယုံကြည်ရသည့်သဘော ပင်ဖြစ်သည်။

ယခုထားရီက ဘွဲ့ရပြီးသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော် လည်း ဘာအလုပ်မှ မလုပ်။ ဒေါ်တင်တင်ကလဲ အပျိုအရွယ် လေးမို့ စိတ်မချဟုဆိုကာ ထားရီကို ဘာအလုပ်မှမလုပ်ရန် တားမြစ်ခဲ့ပြီး အသက် (၆၀)နှစ်အရွယ်ရှိ သူမ၏အနားတွင် သာ နေစေပြီး အိမ်ဗာရီယက်စွများနှင့် သူမအတွက် ဆေး ပေးမီးယူသဘောမျိုးသာ ဒေါ်တင်တင်ကထားခဲ့သည်။

ဒီလို ထားရီကို အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေခိုင်းနိုင်သည့်

အခြေအနေကလဲ ဒေါ်တင်တင်တွင်ရှိသည်။ သူမ၏
 ယောက်ျားတော်မှ ဘိုးစဉ်တောင်ဆက် ချမ်းသာလာကြသူ
 များဖြစ်ပြီး တသက်စားမကုန်အောင်ချမ်းသာခဲ့ကြသည်။ ဒေါ်
 တင်တင်၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးကျော်ဇောကတော့ မနှစ်က မှ
 ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ခင်ပွန်းသည်ရှိစဉ်ကထဲက ကုမ္ပဏီနှင့် အခြားစီးပွား
 ရေးလုပ်ငန်း တော်တော်များများတွင်ရှယ်ယာ ထဲထားခဲ့သည်
 ဖြစ်၍ ယင်းရှယ်ယာများမှရရှိသော အကျိုးအမြတ်ကပင် သူမ
 တို့၏စားဝတ်နေရေးအတွက် ဖူလုံချုံမျှမက ပိုလျှံ၍တောင်
 နေပါသေးသည်။

ဒါကြောင့်လဲ ဒေါ်တင်တင်က ထားရီကို ဘာအ
 လုပ်မှ မလုပ်ထဲနေခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြောစရာရှိရင် ပြော
 ဆိုစရာရှိရင်ဆိုခဲ့ပေမဲ့ ဒေါ်တင်တင်က ထားရီအပေါ်တော့
 အတော်လေးပင် ချစ်ရှာပါသည်။

ထားရီကို အလုပ်မလုပ်ဘဲထားခဲ့တဲ့အကြောင်းကလဲ
 နောက်တစ်ကြောင်းရှိပါသေးသည်။ အဲဒါကတော့ အပျိုအ
 ရွယ်လေးထားရီကို မသင့်တော်သော သူနှင့်ညားသွားမှာကို
 လဲ ဒေါ်တင်တင်က အတော်ပင်စိုးရိမ်၍နေရသေးသည်။ ဒါ
 ကြောင့်လဲ ဒေါ်တင်တင်က သူမပိုင်ဆိုင်သော နေအိမ်

အတွင်း သူမ၏ရွှေမှောက်တွင်သာ ထားရန်ကို ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

xxxxxx

မောင်စန်း၏အသက်မှာ (၂၀)ရှိပြီဖြစ်သည်။ ပြောရ မည်ဆိုလျှင် မောင်စန်းသည် ဒေါ်တင်တင်တို့၏လက်ပေါ် တွင်ကြီးလာခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

မောင်စန်း၏ ဖခင်က ဦးကျော်ဇော၏ ဖရိုင်းတာ ဖြစ်ပြီး မောင်စန်း၏ ဖခင်သည် ဦးကျော်ဇောတို့၏ စံစဉ် ရောက်လာက ထဲက မုဆိုးဖိုဘဝနှင့်ဖြစ်ပြီး အသက် (၃)နှစ် အရွယ် မောင်စန်းကို လက်ဆွဲလျက် ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ် လေသည်။

ယခုကော့ မောင်စန်း၏ ဖခင်သည် လွန်ခဲ့သော (၃) နှစ် ဦးကျော်ဇော မကွယ်လွန်မှီကပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရ သည်ဖြစ်၍ ဦးကျော်ဇောနှင့် ဒေါ်တင်တင်တို့က မောင်စန်း ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်၍ ထားခဲ့သည်ဖြစ်သည်။

မောင်စန်းကလဲ တော်ပါသည်။ ဒေါ်တင်တင်ကို ခေါ်တာကိုက မေမေကြီးယုပင် ခေါ်ပါသည်။ ဦးကျော်ဇော နှင့် ဒေါ်တင်တင်တို့ကို မောင်စန်းက မိဘများသဖွယ်ပင် သဘောထား၍ တာဝန်ကြေခဲ့သည်ဖြစ်ပါသည်။

ဒါပေမဲ့လည်း ခေါ်တင်တင်တစ်ယောက် ထက်မ
ထား မသိရှိလိုက်ရသော အချက်တစ်ချက်ကတော့ ရှိနေ
ပါသည်။

ဒီအချက်ကတော့ ကြိမ်းချင်းထားနှင့် ကြိမ်းချင်းညီ
တတ်သည် သဘာဝအတိုင်းပင် သွေးမတော်သားမစပ်
အပျိုနှင့်လူပျိုကို တအိမ်ထဲတွင် လက်ပွန်းတတီး နေထိုင်ခဲ့
ကြလေတော့ မောင်စန်းနှင့်ထားရီတို့ ချစ်ကြိုက်နေခဲ့ကြခြင်း
ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထားရီကလဲ အသက် (၂၆) (၂၇)နှစ်ရှိသည်ထိ
တကိုယ်တည်းသာဖြင့် သဘာဝတရားအရ ရှင်သန်နိုးကြွ
လာလေသော ချစ်စိတ် တနည်းအားဖြင့် ကာမစိတ်များကို
အနိုင်နိုင်ချစ်တီး၍ ထိန်းသိမ်းကာနေခဲ့ရသည်။

မောင်စန်းကလဲ သွေးသားတွေ ထစ ကြစဆိုတော့
လက်တည့်စမ်းချင်သည်။ ပြီးတော့ ပျိုပျိုပျစ်ပျစ် သွေးမတော်
သားမစပ်တလုံးတခွဲကြီးလှနေသော ထားရီနှင့် လက်ပွန်းတ
တီး ဆက်ဆံနေထိုင်လာလေတော့ အနီးစပ်ဆုံး ဆန့်ကျင်
ဘက်လိပ်နှင့် ညီတွယ်ခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

xxxxxx

(၂)

ဒေါ်တင်တင်ကို မောင်စန်းလိုက်ပို့ပေးပြီး ဖိစိပြန်
 ရောက်တော့ ထားရီတစ်ယောက် သူမ၏ နိပ်ခန်းလေးထဲရှိ
 ကုတင်လေးပေါ်တွင် ပက်လက်လေးလှဲလျက် မောင်စန်းကို
 အသင့်ပြင်ပေးကာ ကြိုလင့်နေသလိုဖြစ်လျက် တွေ့မြင်လိုက်
 ရသော မောင်စန်းကလဲ ဒေါ်တင်တင် မလစ်သဖြင့် မတွေ
 ရဟာ ဟပတ်လောက်ကြာခဲ့ပြီဆိုတော့ ရောက်ရောက်ခြင်း
 ပင် ထားရီလှဲနေရာဘေးတွင်ဝင်၍ ထိုင်လိုက်ရာက သူမ၏
 အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့အ
 ဝတ်အစားတွေကိုပါချွတ်၍ ကိုယ်လုံးတီး ချစ်သူနှစ်ဦးမှာ
 သဲသဲ မဲမဲပင် ချစ်ပွဲဝင်ခဲ့ကြလေသည်။

မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ်၍ ဒီနေ့ ဒေါ်ကြီး ဆရာတော်
 ကျောင်းကိုသွားမည်ကို သိနေရသဖြင့် ထားရီက မောင်စန်း
 နှင့်သူမတို့လွတ်လွတ်လပ်လပ်တွေ့ရအောင် တမင်ပင် ဉာဏ်
 ဆင်၍ လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ခုတော့ ဒေါ်ကြီးက သူမကို
 ညနေ(၅)နာရီမှလာခေါ်ရန် ပြောထားသဖြင့် ယခု မနက်
 (၁၀)နာရီတောင်မထိုးသေးသည်ဖြစ်၍ တနေကုန်ပင် မောင်
 စန်းနှင့် နှစ်ကိုယ်ချင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတော့မည်ဟု
 ထားရီတစ်ယောက် ကြည်နူးမဆုံးဖြစ်နေရသည်။

ယခုသူတို့နှစ်ယောက်သည် ချစ်ပင်လယ်သို့ တကြိမ်
 ကူးခတ်ကြပြီးသည်ဖြစ်၍ နှစ်ယောက်သား မောမောပန်
 ပန်းနှင့် ကိုယ်လုံးတီးချစ်သူနှစ်ဦးမှာ အိပ်ယာထက်တွင် တညီ
 ကိုတစ်ဦး ဖက်လျက် အမောဖြေနေကြရင်း ထားရီ၏ လင်
 ဖဝါးလေးတွေက မောင်စန်း၏ ကျောပြင်ကြီးကို ဖွဖွလေ
 ပွတ်သပ်၍ ပေးနေလေသည်။

အတော်လေးကြာတော့မှ ငြိမ်၍ လွဲနေသော မောင်
 စန်းသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်၍လာပြီး ထားရီ၏ပါးကို နစ်
 လိုက်ရာ ထားရီကလဲ ပြန်၍နမ်းလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက်
 မောင်စန်းသည် ထားရီ၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို စုပ်နမ်းပြန်ရာ
 ထားရီကလဲ အညံ့မခံဘဲ မောင်စန်း၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို ပြန်
 လှန်၍ နမ်းသည်။

ထိုအခါတွင် နှစ်ဦးစလုံး၏ ပြီးငြိမ်းသွားသော ကာ
 ဆန္ဒမီးများသည် တဖန်ပြန်၍ တငွေ့ငွေ့ အခိုးထွက်လာ
 ပါသည်။

မောင်စန်းသည် နှုတ်ခမ်းခြင်း စုပ်နမ်းနေရာမှ ထားရီ
 ရီ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ သူ၏လျှာကို ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ လျှာ
 များလေးနှင့်ထားရီ၏ နှုတ်ခမ်းအတွင်းသား နုနုလေးများကို
 ယက်၍ ကလိလိုက်ရာ ထားရီမှာ ရင်ထဲတွင် ကလိကလိဖြစ်

လာပြီး ရမက်သွေးတွေ ဆူကြွလာပါတော့သည်။

ထားရီသည် ရမက်ဆန္ဒများ ပြန်၍ ဆူကြွလာရ
သည်ဖြစ်၍ မောင်စန်း၏ နှုတ်ခမ်းကို သူ၏ သွေးလေးဖြင့်
မနာအောင်ကိုက်ပြီး သူမ၏ လျှာလေးနှင့် မောင်စန်း၏
လျှာကို ပြန်၍ ကလိပေးလိုက်ပါသည်။

လျှာလျှာခြင်း ထိရာ ကလိရတော့ မောင်စန်းရော
ထားရီပါ ဖာရသာစာမျိုးတွေ လာပါသည်။ စောစောကပင်
ကားမစည်းစိမ်အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီး ကြေနှပ်ခဲ့ရသော်
လည်း ယခုတဖန် ထိုအာရသာစည်းစိမ်ကို နောက်တကြိမ် ထပ်
၍ ခံစားချင်စိတ်တွေက နှစ်ယောက်စလုံးတွင် တဖွားဖွား ပေါ်
ပေါက်၍ လာရပါတော့သည်။

ထားရီကတော့ မိန်းမဖြစ်သည်အတိုင်း ခံစားကာ
ဖြစ်လေရာ တကြိမ်ပြီးသွား၍ တခဏခြားကာ ပြန်၍ခံရန်
အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါသည်။

ဒါပေမဲ့ မောင်စန်းခမျာမှာတော့ ချရမည့်သူဖြစ်၍
နကပင် တာဝန်ကို စွမ်းစွမ်းတဖန် ထမ်းဆောင်လိုက်ပြီးပြီ
ဖြစ်ရာ သူ၏လီးကြီးကတော့ စံချိန်မီ မမာလေးထဲ ဖြစ်နေရ
လသည်။

ထို့ကြောင့် မောင်စန်းက ဖာရီန်ကို ဆွဲထားသည်။

“မမကြီး . . ကျွန်တော်မေးတာကို မှန်မှန်ပြောနေစဉ် ခုနက ကျွန်တော်လိုပေးတာ မမကြီးခံလို့ ကောင်းရဲ့လား”

“အို . . တာတွေမေးနေတာလဲ မောင်စန်းရယ် . . ရှက်စရာကြီး”

ထားရီက ရှက်ကိုးရှက်ကန်းပြောလိုက်သည်။

“အို . . ကျွန်တော်မေးတာ မမကြီး ပြောရမယ် . . ပြောရမယ် . . အခုအခြေအနေမှာများ ရှက်စရာရှိသေးလို့ လား ကောင်းရင် ကောင်းတယ် မကောင်းရင် မကောင်းဘူး ပေါ့ . . ”

မောင်စန်းက မရမက ထပ်၍ မေးလိုက်တော့ထားရီက မောင်စန်း၏ နဖူးကို အသာထုကာ . .

“ကောင်းပါတယ်ကွယ် . . ကောင်းပါတယ်”

ထူ၍ ရှက်စန်းလေး ပြုံး၍ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

မောင်စန်းကထားရီ၏ လည်ပင်း ဖွေးဖွေးလေးကို ကုန်း၍ နမ်းလိုက်ရာထားရီ၏ ကိုယ်လေးမှာ တတွန့်တွန့် ဖြစ်၍ သွားရပါသည်။

မောင်စန်းသည် ထားရီ၏ လည်ပင်းလေးက တဆင့် သူမ၏ရင်သားများကို နမ်းပြန်ပါသည်။ ထိုသို့ နမ်းရင်းကပင် ထူ၏လက်က ထားရီ၏ နို့သီးလေးကို ညှပ်ပြီး အသာဆွဲပေး

ရာ ခဏအကြာမှာပင် နို့သီးလေးများမှာ ချိန်၍ မာတောင့်လာပါသည်။

“မမကြီး”

“ဘာလဲ မောင်စန်းရဲ့”

“မမကြီး သိပ်ကောင်းချင်သေးလား”

“အို . . မောင်စန်းကလဲကွယ် . . ”

“အိုတွေ ဘာတွေလုပ်မနေနဲ့ ရှင်းရှင်းဘဲ ပြောစမ်းပါ . . ခုနက ခံစားရတဲ့အရသာတွေကို ထပ်ပြီးခံစားချင်သေးလား”

“ဟင်း . . သူကသိပ်ကဲတာထဲ”

“မကဲပါဘူးဗျာ . . မမကြီးကိုစေတနာထားတာပါ မမကြီးမလိုရင်လဲပြီးရောပေါ့ . . ကျွန်တော်ပြန်တော့မယ်”

မောင်စန်းက ထားရီ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ လှိမ့်၍ ဆင်းလိုက်ရာ သူ၏ထားရီ၏ စောက်ဖုတ်ထဲမှ မရွတ်ရဲသေးသော လီးတန်ကြီးမှာ ပျက်တွက်သွားပါလေတော့သည်။

ထိုအခါတွင်တော့ ထားရီမှာ ဟန်ဆောင်၍ပင် မနေနိုင်တော့ပါ။ မောင်စန်း၏ ခါးကိုလျှပ်မြန်စွာဖမ်းဆွဲပြီး သူ့ကိုယ်ကို တဖန်ပြန်၍ ဆွဲထားလိုက်ပါသည်။

“မောင် လေးကလဲကွယ်”

“ဘာ မောင်လေးလဲ လိုချင်သလား မလိုချင်ဘူး လား အဲဒါကိုဘဲ ပြောစမ်းပါ”

“လိုချင်ပါတယ်တဲ့ရှင် . . လိုချင်ပါတယ်တဲ့”

ထားရီက ညုတုတုလေးပြောကာ နှုတ်ခမ်းကြီးကို စုထားလိုက်ရာ မောင်စန်းက ထားရီ၏ ထိုစုနေသော နှုတ်ခမ်းကြီးကို ငုံ့၍ခဲထားလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့မှ . .

“လိုချင်ရမှာပေါ့ ဒီတခါနည်းတမျိုးကို ကျွန်တော် ပြမယ် မမကြီး ခုနကထက်သာပြီး ခံလို့ကောင်းတယ်ဗျ”

“ဟုတ်လား . . ဘယ်လိုနည်းလဲ”

ထားရီသည် မောင်စန်း၏ စကားများကြောင့် စိတ်ထဲက ငို၍ရွာလာကာ အရှက်အကြောက်လဲ ကင်းမဲ့လာပြီး မောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ လက်လေးဖြင့် သွားပြီး ကိုင်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

“ဟင်း . . သူက မမကြီးကို နောက်တခါ ချစ်မယ် လို့လဲပြောသေးတယ် သူ့ဟာကြီးက ခုနလောက်လဲ မမာတော့ဘဲနဲ့”

ထားရီက စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပြောလိုက်ပါသည်။ မောင်စန်းကတော့ တဟဲဟဲရယ်လိုက်ပါသည်။

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မမကြီးရယ် ဒီကောင်က အိပ်နေတာ

ပါ . . . နှိုးလိုက်တော့ နှိုးပြီး တောင်းကနဲ ထလာပါ လိမ့် မယ်”

“ဒီလိုဆို နှိုးလေကွယ်. . .”

မောင်စန်းက ဆွထားသဖြင့် တော်တော်ပင်စိတ်ထ နေပြီဖြစ်သော ထားရီက ခလာခေတ်လိုက်ပါသည်။

“နှိုးဆို မမကြီးက နှိုးပေးရမှာဗျ”

“အလိုရွှင် . . . မမကြီးက သယ်လို့နှိုးပေးရမှာလဲကွဲ့”

“သူ့ကို မမကြီးက လက်လေးနဲ့ အသာအသာ ပွတ် ပေးစမ်းပါ . . . ဒီကောင်ကြီးက သိပ်ကို အရှောကြိုက်တာ”

မောင်စန်းက ပြောသဖြင့် ထားရီကလဲ မောင်စန်း မှိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်ပေးသည်။ မောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီး ကို သူမ၏လက်လေးနှင့်ပွတ်၍ ပွတ်၍ပေးနေလိုက်ရာ . . . မကြာမှီမှာပင် မောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီးသည် သိသိသာသာ ကြီးပင်ပို၍ မာလာလေသည်။

“ဟော . . . နဲနဲတော့ ပိုမာလာပြီ မောင်စန်းရေ”

ဟု ထားရီက ဝမ်းသာအားရပြောလိုက်ပါသည်။

မောင်စန်းက ကြေနှစ်စွာပြုံးကာ ထားရီ၏ နို့ကြီး တွေကို လှမ်း၍ စို့လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ . . .

“မာလာရင် ဒီထက်ပိုမာလာအောင် ကျွန်တော်

ဟာကြီးကို လက်နဲ့ပွတ်ပြီး ရှေ့တိုးနောက်ငင်လုပ်ပေးပါ
မမကြီးရယ်”

ဟု ခိုင်းလိုက်ပြန်သည်။

“မာင်း . . သူက အကြောကြီးနဲ့ ခိုင်းနေတယ်”

ဟု ထားရီက နှုတ်ခမ်းစု၍ ပြောလိုက်ရာ . .

“မမကြီး ကောင်းဖို့ ကျွန်တော်က လုပ်ပေးရမှာ
ပါဗျာ”

ဟု မောင်စန်းက ပြောလိုက်တော့ရာ ထားရီလဲ
မောင်စန်းပြောသလိုပင် မောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏
လက်ဖဝါးနုနုလေးနှင့် ဆုတ်ပြီး ဝှင်းတိုက်ပေးရပါတော့သည်။

မောင်စန်းက မှိန်း၍ ဒိမ်ခံနေရာက သူ၏ လက်
ထွေက ထားရီ၏ တလုံးတခဲကြီးပျံ့နေသော တင်သားကြီး
တွေဆီ သို့ရွေ့လျားသွားကာ ဆုတ်နယ် ပွတ်သပ်ပေးနေ
လေတော့သည်။

သူမ၏တင်ပဆုံဖိဖိကြီးတွေကို ဆုတ်နယ်လို့
အားရတော့ မောင်စန်းသည် သူမ၏ ဖင်ခွကြားသို့
လက်လေးလျှိုကာ လက်ညှိုးလေးနှင့် ထားရီ၏ အဖုတ်ထဲကို
နှိုက်၍ ကလိကြည့်လိုက်ပါသည်။

ထားရီ၏ အဖုတ်မှာ ခံချင်လွန်းသဖြင့် အရေတွေ

စို့ထွက်လျက်ရှိနေပြီး စိစစ်လေးဖြစ်နေသည်ကို မောင်စန်းက စမ်းမိလိုက်ပါသည်။

ထားရုံသည် အဖုတ်ထဲသို့ အနှိုက်ပါခဲလိုက်ရသဖြင့် ကိုယ်လုံးကြီးဆတ်ကနဲတွန့်သွားရှာပါသည်။ ပြီးတော့ သူမသည် မောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီးကို ဝှင်းတိုက်ပေးသည်ကို ရပ်လိုက်ကာ . .

“ဟော . . မောင်စန်း မင်းဟာကြီးက ခုနလိုဘဲ ကြီးလာပြီး မာတောင်နေပြီ”

ဟုအားရပါးရ ပြောကာ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဖြဲလျက် မောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီးကို သူမ၏ စောက်ဖုတ်ဝသို့ ဆွဲယူပြီး တော့ပေးလိုက်တော့သည်။

“မောင်လေးရယ် . . မမကို ညည်းဆဲမနေပါနဲ့ တော့ မမ မရွက်နိုင်တော့ပါဘူး ခုနကလိုဘဲ မင်းဟာကြီးကို မမဟာထဲယည့်ပြီး အဆုံးထိချောက်အောင် အားရပါးရကြီးဘဲ ဆောင့် ချလိုက်ပါတော့ . . ”

ကိလေသာ ကာမမီး တညီးညီး တောက်လောင်နေသဖြင့် ထားရုံမှာ အရွက်ကို ငဲ့မနေနိုင်ဘဲ ထိုခဲစားရခက်သော မိကို အမြန်ငြိမ်းသတ်ပေးရန် မောင်စန်းအား တောင်းပန်လိုက်ပါတော့သည်။

မောင်စန်းကလဲ မမထားရီတော့ ခံချင်နေလိုက် တ
ဖျတ်ဖျတ်လူးနေပြီဟဲ့ သနားသွားမိကာ ထားရီက သူမ
အဖုတ်ဝတွင်တေ့ပေးထားသော သူ၏လီးတန်ကြီးကို ထား
၏ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ အသာဖိသွင်းလိုက်ရာ ခံချင်လွန်း
အားကြီး၍ ထွက်နေသော ထားရီ၏ စောက်ခေါင်းထဲ
အရည်များကြောင့် သူ၏လီးတန်ကြီးမှာချောချော မောမော
ဝင်၍ သွားပါတော့လေသည်။

မောင်စန်း၏လီးတန်ကြီး သူမ၏ စောက်ဖုတ်ထဲဝ
ဝင်သွားသည်နှင့်ပင် ထားရီမှာ ဖင်ကြီးတွေကော့တက်လာ
ကာ အားရကြေနှစ်သွားတည့်အလား . .

“ဟင်း . . . ဟင်း”

ဟုသက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်ပါတော့လေသည်။
မောင်စန်းသည် သူ၏လီးတန်ကြီးကို အရင်းထိ က
မိအောင်ဖိသွင်းလိုက်ပြီး ဖြေးညှင်းစွာ ပြန်၍ထုတ်ကာ လ
တန်ကြီးတဝက်လောက် ပေါ်လာတော့ ဆတ်ကနဲ တအာ
ပြန်၍ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ ထားရီမှာ အင့်ကနဲပင် ပါးစပ်
မှ မြည်သွားရပါတော့သည်။

“ကောင်းလား . . မမ”

“ကောင်းတယ် . . မောင်ရယ် . . သိပ်ကောင်း

တာထဲ . . ဟင်းဟင်း . . ”

ထားရီက မျက်စေ့နှစ်လုံးမပွင့်နိုင်ဘဲ အဖျားတက် နေသော အသံလေးနှင့်ပြောလိုက်ရှာပါသည်။

မောင်စန်းက ထားရီကို မမကြီးထူခေါ်လေ့ခေါ်ထ နှိပြီးထားရီကမောင်စန်းကို မောင်စန်းလို့ပင် ခေါ်လေ့ ခေါ် ထရှုလေသည်။ သူ့ရမက်သွေးတွေကြွလာလေတော့ အခေါ် အဝေါ်တွေပြောင်းကာ ချစ်စနိုးခေါ်သံလေးတွေက ထွက် ပေါ်၍လာတော့သည်။

ထားရီ၏ ပြောသံလေးကြောင့် မောင်စန်းလဲ ကြောနင်စွာဖြင့် ပြုလိုက်ကာ ထိုနည်းအတိုင်းပင် တဖြေးဖြေး အရင်းထိအောင်သွင်း၍ တဝက်လောက်ပြန်ထုတ်ပြီး ပြန်၍ ဆတ်ကနဲအားပါဇာတရ ဆောင်သွင်းလိုက်နှင့် (၁၀)ခါ (၁၅)ခါလောက် ဆောင်၍ လိုးပေးလိုက်ရာ ထားရီမှာ ကောင်းလွန်းလှသောကြောင့် ဖောက်ကနေ တကော့ကော့ တလွန်လွန်ဖြစ်ကာ သူမ၏ ဇောက်ဖုတ်မှာလဲ အရည်တွေ စိမ့်၍ထွက်လာရတော့သည်။

မောင်စန်းသည် နောက်တခါထပ်၍ ထားရီ၏ နှုတ် ဖျားမှ အွန်ကနဲနေအောင် ဆောင်ထည်လိုက်ပြီးတော့မှ သူ၏လီးတန်ကြီးကို အကုန်လုံးဆွဲချွတ်လိုက်ရာ ထားရီမှာ

ကောင်းနေတဲ့ အန်တနီ ဝန်ကြီးဖြစ်သွားပြီး မှေးထား သော
မှက်လုံးများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

“ဟို . . မောင် . . တာဖြစ်လို့လဲဟင်”

ထားရိက မချင်မရဲမေးလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ မောင်
စန်းက ထားရိ၏ ဆိုက်လေးကို လက်ဖြင့် အသာပွတ်ဖေ
လိုက်ရာက . .

“ခုနက ကျွန်တော်မမကို ပြောတယ်မဟုတ်လား
ဒီတခါ တခြားနည်းတနည်းနဲ့ မမကို ချစ်ပြပါမယ်လို့ . .”

“တခြားနည်းဟုတ်လား . . သယ်လို့များလဲကွယ်”

“တအားလုံးလို့ ကောင်းတဲ့နည်းပါ မမရဲ့ ခံမဲ့ခံလဲ
နည်းမို့စုံနဲ့ကြည့်ပေတော့ ဟုတ်လား”

“သူတော်တော်ကိုကဲတယ် . . ဟွန်း”

“မကဲပါဘူး မမရယ် . . မမ ကာမအရသာကို
နည်းမို့စုံနဲ့ ခံစားကြည့်စေချင်တဲ့ စေတနာရှိလို့ပါ မမ၊ ကဲ
ကျွန်တော်ပြောသလိုသာလုပ်ပေတော့”

မောင်စန်းသည် ထားရိကိုထံ၍ အထိုင်ခိုင်းလိုက်
ပါသည်။ ပြီးတော့ . .

“ကဲ . . မမ လေးဘက်ထောက်လိုက်”

“ဟို . . မောင်စန်းကလဲကွယ်”

“အိုတွေ ဘာတွေလုပ်မနေပါနဲ့လေ လေးဖက်
ထောက်မှာသာ ထောက်စမ်းပါ”

“လေးဖက်ထောက်ပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

“လေးထက်ထောက်ပြီး မမက ဖင်ဘူးထောင်း
ထောင် လိုက်။ ကျွန်တော်ကနောက်ကနေ မမရဲ့ဖင်ကြီးကို
ကိုင်းပြီး အားရပါးရ လှီးပေးမယ်”

“ဟယ် . ဖြစ်ပါ့မလား”

“ဖြစ်ပါတယ် မမရဲ့ ဒီနည်းနဲ့ခံပြီးသွားရင် နောက်ကျ
မမဒီနည်းနဲ့ဘဲ ခံချင်နေမှာ . . .”

“တကယ်ကောင်းတာလား မောင်စန်းရယ်”

“မယုံရင် မမခံကြည့်ပါဗျာ”

ထင်ရင်လဲ ခံချင်စိတ်က များနေသဖြင့် မောင်စန်း
ပြောသလိုပင် လေဆာက်ထောက်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဤတွင် သူမ၏ တုတ်ဖြူစွင့်ကားသော ဖင်ကြီးတွေ
က နောက်ပစ်ကာ နဂိုထက်ပိုပြီးပွင့်ထွားကာ တမျိုးပင် ကြည့်
လို့ကောင်းနေပါသည်။

“မမရဲ့ အနေအထားက သိပ်မဟန်သေးပါဘူး . .
လေးထက်ထောက်နဲ့တင်မကသေးဘူး ဖင်ဘူးထောင်းထောင်
ရတယ် . . မမရဲ့ တထောင်ဆစ်တွေကို ကွေးချလိုက် ဟုတ်

ဦး . . . ဟုတ်ပြီ . . . ခါးကြီးကို ကုန်းမထားနဲ့တော့ ကော
 ထားလိုက် ဟုတ်ပြီ ဒီတော့မှ မမရဲ့ချစ်စရာ ကောင်းလှတဲ့
 ဖင်ကြီးဟာ နောက်ကိုကော့ပစ်လာတာတဲ့ . . . အဲ ပေါင်
 လေးတွေကိုကားပေးလိုက်အုံး ဟာ ကြည့် မမရဲ့ အဖုတ်ကွဲ
 လေးက နောက်ကို ပြုထွက်လာပြီ . . . ”

မောင်စန်းကိုယ်တိုင် ပြုပြင်ပေးသည့် အနေအထား
 ကို ထားရိက လိုက်၍ လုပ်လိုက်သည့်အခါ ဖင်ဗူးထောင်း
 ထောင်ထားသော ဖြူမွှေးနေသည့် ထားရိ၏ ကိုယ်လုံးကြီးမှာ
 လိုးချင်စရာ ကောင်းလာလေတော့သည်။

နောက်ကနေကြည့်လိုက်လျှင် ဖင်ကြီးတွေမှာ ဝိုင်း
 စက်လှပလှပြီး ဖင်ကြားအောက်မှ အဖုတ်လေးကလဲ အမွှေ
 လေးတွေတန်းလန်းနှင့် ပြုထွက်နေရာ လိုးလွဲပါတော့ မောင်
 ရယ်ဟု ဖိတ်ခေါ်နေသည့်အလား ရှိနေပါတော့သည်။

“အဲ . . . ဟုတ်ပြီ . . . ကဲမမကြီး အဲဒီအနေအထား
 ကိုမပျက်စေနဲ့နော် ကျွန်တော်လိုးတော့မယ် . . . ဟုတ်လား”

မောင်စန်းသည် ပြောပြောဆိုဆို ဖင်ဗူးထောင်း
 ထောင်ထားသော ထားရိ၏ နောက်ထဲကဲ့တွင်ခူးထောက်
 လိုက်ကာ လက်နှစ်ဖက်က ထားရိ၏ ပေါင်မြို့ကို အားယူ၍
 ကိုင်လိုက်ပြီး နောက်သို့ စု၍ ပြုထွက်နေသည့် အဖုတ်

နှုတ်ခပ်သောနှစ်ခု အကျွန်ုပ်တို့လေးယောက်သို့ သူ၏လီးတန်ကြီးကို တေ့၍ အသာလိုးသွင်းလိုက်ရာ . . ပြီ . . ပြွတ် ဟူသော အသံပြည်ပြီး ချောချောမောမောပင် လီးတန်ကြီးသည် အဆုံး နားတိ ဝင်သွားပါတော့သည်။

ထားရီမှာ မောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီးက အောက်မှ လျှိုဝင်လာသဖြင့် စောက်စေ့ကို ပွတ်သွားရာ အရသာမှာ ထူးခြား၍ တမိုးကောင်းသွားရပါတော့သည်။

မောင်စန်းနှင့်ထားရီတို့ နှစ်ယောက်စလုံးသည် ထူးကဲလှသော အရသာကိုတွေ့နေကြသည်ဖြစ်ရာ မောင် စန်းသည် မောရမှန်းပန်းရမှန်းမသိ။ ဇက်တိုက်ကြီး နောက် ကနေဖိဆောင့်ကာလိုးနေသကဲ့သို့ ထားရီကလဲ ရမက်တွေ ပြင်းထန်ကာ သူမ၏ဖင်ကြီးကို ကော့သထက် ကော့ပေးကာ ခံနေပါတော့သည်။

မောင်စန်းသည် မရပ်မနားဖြင့် အချက်ပေါင်း (၄၀) နှင့် ဆောင့်၍ လိုးမိလိုက်လျှင်ပင် ဆက်၍ ကြာကြာ မထိန်း နိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် မောင်စန်းသည် တွဲကျနေသော ထားရီ ၏ နို့များကို အားရပါးရဆွဲကာ နောက်ထပ်၍ (၁၀)ချက် လောက် အားသွန်၍ ဆောင့်ကာလိုးလိုက်ပြီးသောအခါတွင်

သူ၏လုံးတန်ကြီးကို ထားရီ၏ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ အတင်းပင်
ဖိသွင်းထားလိုက်ပြီး သုတ်ရည်များကို ပန်း၍ ထုတ်လိုက်
ပါတော့သည်။

ထားရီမှာလဲ မောင်စန်း၏ သုတ်ရည်တွေက သူမ၏
အဖုတ်ထဲသို့လာ၍ ပက်ဖျန်းလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက်
အကြောပေါင်းတစ်ထောင် စိမ့်တက်သွားတော့ကာ လေး
ဖက်ထောက်နေရာက ဝမ်းလျှားထိုးကျသွားပြီး တအီးအီးဖြင့်
ဖြစ်နေရပါတော့သည်။

မောင်စန်းကတော့ ထားရီ၏ ကိုယ်လုံးကြီးပေါ်တွင်
သူမ၏ ကိုယ်လုံးကို ဖက်ပြီး အသာလေးမိန်းကာ အမော
ဖြေနေလေသည်။

(၅)မိနစ်လောက်ကြာတော့မှပင် နှစ်ယောက်စလုံး
ပြန်လည် အသက်ဝင်လာသည်။

မောင်စန်းသည် ထားရီ၏ တုတ်ခိုင် ပြည့်ဖြိုးသော
ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် ဝမ်းလျှားမှောက်ရက်က . .

“ဘယ်နှဲ့လဲမေ . . ကောင်းတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် . . မောင်ရဲ့ ခဲရတာ တဖို့ကြီးဘဲ”

‘အခုက အစဘဲရှိသေးတယ် . . နောက်ပိုင်းကျ

ကောင်းလာမှာဘဲ . . ”

မောင်စန်းက ထိုသို့ပြောရာမှပင် လီးတန်ကြီးကို ကျွတ်လုနီးပါးဆွဲနှုတ်ကာ ဖင်ကိုကော့၍ ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင်ထဲလိုက်ရာ "ရွတ် . . ဖလွတ်" ဟူသော အသံက ထွက်လာပြန်သည်။

"ကဲ . . ကျွန်တော်ဆက်တိုက်ချတော့မယ်. နော် မေသာတောင့်ခံထားပေတော့ . . "

"ချပါ . . မောင်ရယ် . . ချလိုက်စမ်းပါ"

ထားရီက ရက်ရက်ရောရောကြီးပင် လိုးခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် မောင်စန်းသည် မုန်ယိုနေသော ဆင်ရွှင်းကြီးတကောင် အလေးထားရီ၏နောက်မှနေ၍ ရှူးကနဲ ရှူးကနဲ သက်ပြင်းကြီးများရှုကာ တအားကုန် ကြုံ၍ လိုးပေလေ့သည်။

ထားရီသည် တော်တော်လေးပင် ခံနိုင်ရည်ရှိလှပါသည်။ မောင်စန်းက နောက်ကနေ တအားကြိုး၍ ခောက်လေထားရီမှာ အရသာတွေ့လေဖြစ်ကာ ထားရီသည် ဆူမော် ဖင်ကြီးကို နောက်သို့ပြို၍ ပို၍သာ ကော့၍ ဖေးနေပါတော့သည်။

ဒီလိုပုံစံနှင့်လိုးနည်းမျိုးကား နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ထိလှသော နည်းဖြစ်ပါသည်။ လိုးနေသော ယောက်ျား

သည် လုံးနေရင်းဖြင့် မိန်းမ၏ ဖြိုးမောက် ဝိုင်းစက်နေသည့် တစ်ပင်ကြီးတွေကို ကြည့်ကာ လုံးရသဖြင့် အရသာတွေ့ကာ ဒေါမာန်ပါလှသလောက် လီးတန်ကြီးကလဲ အောက်ကနေ လျှိုဝင်ရကာ မိန်းမ၏ စောက်စေ့ကို အချက်တိုင်း အချက်တိုင်း သွား၍ ဖွတ်တိုက်နေလေရာ မိန်းမမှာလဲ အဆောင့်ခံရသည့် ဆောင့်ချက်တိုင်တွင် အကြီးအကျယ် အရသာတွေ့နေရပါသည်။

မောင်စန်းသည် အားရပါးရ ဆောင့်၍ လုံးရင်းက သူဆောင့်လိုက်တိုင်း တုန်ကန် တုန်ကန် ဖြစ်သွားရသော ထားရီ၏ ဖင်သားဖွေးဖွေးကြီးများကို ကြည့်မြင်နေရသဖြင့် အရသာတွေ့နေရလေသည်။

မကြာမှီမှာပင် မောင်စန်းကလဲ တအားကြီး၍ အဆောင့်ထားရီကလဲ သူမ၏ ဖင်ကြီးကို နောက်သို့ တအားပစ်၍ အပေး "ပလွတ်... ဖွတ်" ဟူ၍ မြည်သံထွက်သွားကာ မောင်စန်းက သူ၏လီးတန်ကြီးကို ထားရီ၏ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ အတင်းထိုးထည့်၍ သုတ်ရည်များပန်းထည့်လိုက်စဉ်မှာပင် ထားရီကလဲ မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး ရှိ့မ့်လျှက် "အင်း... အ... အ... အင်း..." ဟူသော မချီမဆန်အသံလေးများထွက်ကာ သူမ၏ ဖင်သားဖွေးဖွေးကားကားကြီးမှာ

ခဏကြာအထိ ခါယမ်းသွားရပါတော့သည်။

xxxxx

(၉)

“မင်းဟာက . . . ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲထားရီရယ်”
ထားရီပြောပြသမျှတွေကို အစအဆုံး နားထောင်
ပြီးတော့ မြင့်မြင့်ဝင်းက ပြီးပြောလေး ပြောသည်။ ပြီးတော့
မှ ညှိုးငယ်နှမ်းလျှော့နေသော ထားရီ၏ မျက်နှာလေးကို ကြည့်
တာ မြင့်မြင့်ဝင်းက . . .

“မင်းဆီးတိုင်းတဲ့ဟာနဲ့ စမ်းသပ်မကြည့်ဖူးလား”

“ကြည့်တာပေါ့ဟာ ကိုယ် (၉)ခါတောင် စမ်းတာ
ထုတ်သလို မထုတ်သလို ခပ်ရေးရေးလေးဘဲ မသေမရှာဖြစ်
နေတယ် . . . အဲဒါနဲ့ဘာလုပ်ရမှန်း မသိလို့ မင်းဆီလာပြီး
တိုင်ပင်တာ . . .”

“ရက်ကျော်လာတာ ဘယ်လောက်ရှိသွားပြီလဲ”

“(၁၅)ရက်ရှိပြီ . . .”

“အင်း . . . နောက်ဆုံးလာတဲ့ရက်က တွက်ရင်
တစ်လခွဲပေါ့”

“တုတ်တယ် . . . အဲဒါ ရက်နှုတ်ဖျက်ချင်လဲ ဖျက်
ပြီးမှထောင် ပြောတာ . . .”

“ထားရိုကလဲဟယ် . . . အဲဒီ မောင်စန်းကိုဖွင့်
ပြောလိုက်ပေါ့ . . .”

“အမလေး မလုပ်ပါနဲ့ ဟယ် မထူးထူး ဆိုပြီး ခေါ်
ကြီးသိအောင် တငွတ်ထိုးလုပ်လိုက်ရင်ခက်မယ် . . .”

“အဲဒီတော့လဲ ဘာဖြစ်သေးလဲ မောင်စန်းနဲ့ လိုက်
ပြေးပေါ့ကွာ”

“မဖြစ်လွန်းလို့ပါ သူငယ်ချင်းရယ် . . . အချိန်က
အရမ်းစောနေသေးတယ် နောက်ပြီး ခေါ်ကြီးကလဲ သိပ်ပြီး
ကျန်းမာတာမဟုတ်ဖူး သူက လူကြီးဆိုတော့ ကြိုမြင်တယ်
လေ ပြီးမောင်စန်းနဲ့တော့ ဘာသံမှ မကြားချင်ဘူးလို့ ကြို
ပြောထားတာ . . .”

“အေးလေ ကိုယ်သဘောပေါက်ပါပြီ . . . ခေါ်ကြီး
တင်တို့က သားသမီးမရှိတော့ မင်းထဲ အမွေစား အမွေခံ
ဖြစ်နေတယ်။ တကယ်လို့ ခေါ်ကြီးတင် မရှိရင် ကျန်ခဲ့တဲ့
ပစ္စည်းအားလုံး မင်းကရမှာဆိုတော့ လောလောဆယ် ခေါ်
ကြီးတင် ညှိငြင်ပုံကိစ္စကို မဖြစ်ချင်ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း မင်းနဲ့ကိုယ်နဲ့က ဝယ်ဝယ်
ထဲက သူငယ်ချင်းဆိုတော့ ညီအမတွေလိုဖြစ်နေလို့ ပြောရ
တာ . . . အခုဟာကလဲ ကိုယ့်မှာတကယ် ကိုယ်ဝန်ရှိတာ

ဆိုရင်လဲ လနတုံးဆိုတော့ လုပ်ရကိုင်ရလွယ်မလားလို့ မင်းဆီ
ကိုလာတာ။ နောက်တခုကလဲမင်း အမျိုးသားက ဆေးဆိုင်
ကာဆိုတော့ အဲဒီလိုမျိုးလုပ်ပေးတဲ့ ဆရာဝန်တွေ ဘာတွေနဲ့
ကိုယ့်ကိုဆက်သွယ်ပေးနိုင်သလားလို့ပါ။ ကျသင့်တဲ့ငွေတော့
ဖေးရမှာပေါ့”

“အေးလေ . . ဒါဆိုရင်လဲ ကိုကြည်ညွန့်လာရင်
ကိုယ်ဆွေးနွေးထားကြည့်မယ် . . မင်းမနက်ဖန် လာခဲ့အုံး
ပေါ့ . . ”

“ကျေးဇူးဘဲသူငယ်ချင်းရယ် . . ဒါဆိုကိုယ်ပြန်မယ်
မနက်ဖန်ဒီအချိန်လောက်ဘဲ လာခဲ့မယ် ကဲ သွေးပြီ . .
သူငယ်ချင်း”

ပြောပြောဆိုဆိုထားရီသည် သူမ၏ သူငယ်ချင်း
မြင့်မြင့်ဝင်းအိမ်မှပြန်ခဲ့လေတော့သည်။

xxxxxx

နောက်တနေ့တွင်တော့ ထားရီတစ်ယောက် မြင့်မြင့်
ဝင်းတို့အိမ်သို့ ရောက်သွားချိန်တွင် မြင့်မြင့်ဝင်းနှင့် သူမ၏
ယောက်ျားကိုကြည်ညွန့်တို့သည် သူမကို အဆင်သင့် ထိုင်၍
စောင့်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထားရီရောက်လာတော့ မြင့်မြင့်ဝင်းတို့ လင်မယား

သည် ထားရီကိုခေါ်၍ ဆရာမတစ်ယောက်ထံသို့ လိုက်၍
ပို့ပေးသည်။

ထိုဆရာမက အထက်တန်းသူနာပြု တစ်ယောက်
ဖြစ်ပြီးကိုကြည်ညွှန်နှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်ကာ ဆရာမသည်
အိုဂျီနှင့် နှစ်ရှည်လများတွဲကာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ထို
ကိစ္စမျိုးကို ကျွမ်းသည်။

ထားရီကို ပထမ တကယ်ကိုယ်ဝန်ရှိမရှိ အသေ စ
ရာစစ်စေးပြီး ရှိလျှင်တခြားသွားစရာမလိုထဲ ထိုဆရာမနှင့်
ပင် ကိစ္စပြတ်သည်ဟု ကိုကြည်ညွှန်က ဆရာမထံသို့သွား
သည့် လမ်းခရီးတွင် ရှင်းပြသည်။

ဆရာမနေထိုင်ရာ အိမ်သို့ ရောက်တော့ ဆရာမမှာ
နယ်တွင်ရှိသောလူနာတဦးက အိုဂျီကိစ္စဖြင့် လာခေါ်သဖြင့်
လိုက်သွားရကြောင်းနှင့် သဘက်ခါ ပြန်လာမည်ဟု မှာသွား
ကြောင်း ဆရာမ၏ အိမ်မှဆီး၍ ပြောသည်။

ကိုကြည်ညွှန်က သဘက်ခါကျရင် ဆရာမကို သူတို့
အိမ်သို့ခေါ်ထားမည်ဖြစ်ကြောင်းပြော၍ ထားရီကို သဘက်
ခါမှ လာရန် ထင်၍ ချိန်းလိုက်ပြန်လေသည်။

xxxxx

ထပ်မံချိန်းဆိုထားသောရက်တွင် ထားရီတစ်

ယာက် မြင့်မြင့်ဝင်းတို့အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။ ကိုကြည်
 ညွန့်နှင့်အတူ အခြားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်တို့ အတူရှိနေ
 ခဲ့သည်။ ထားရီရောက်လာတော့ ကိုကြည်ညွန့်က သူနှင့်
 အတူရှိနေသော အမျိုးသမီးနှင့်ထားရီကို မိတ်ဆက်ပေးသည်။
 ထိုအမျိုးသမီးမှာ သူမကို စမ်းသပ်ပေးမည့် ဆရာမဖြစ်
 ကြောင်းထားရီသိရသည်။

မြင့်မြင့်ဝင်းကို မတွေ့ရသဖြင့် ထားရီကမေးတော့
 ဝင်မြင့်ဝင်းမှာ မနက်စောစောထဲက မြင့်မြင့်ဝင်း၏ညီမက
 ပေးကြီးသောက်စွန့်၍ လာခေါ်သွားသဖြင့် ပါသွားကြောင်း
 ညွန့်လောက်မှပြန်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကိုကြည်ညွန့်က
 သူ့ကို ပြောပြလေသည်။

ထို့နောက် ဆရာမက ထားရီကို မြင့်မြင့်ဝင်းတို့
 လိပ်မယားအိပ်သော အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ခေါ်၍ သေသေ
 ပရာစမ်းသပ်သည်။ ပြီးတော့ ဆေးတစ်လုံးထိုးပေးပြီး ခဏ
 နေရန်နှင့် မနက်ဖန်ထုပ်၍ ဆေးတစ်လုံးတိုးရဦးမည်ဖြစ်
 ကြောင်းအားလုံးပြီးမှ ကျသင့်ငွေကိုယူမည်ဖြစ်ကြောင်း
 ပြောပြပြီးထားရီကိုမြင့်မြင့်ဝင်းတို့ လိပ်မယားအိပ်သော
 အကပ်ပေါ်တွင် လှဲရက်သားလေးတားခဲ့ပြီး အိပ်ခန်းအပြင်
 နေပြန်၍ထွက်သွားလေသည်။

ဆရာမထွက်သွားပြီး ခဏအကြာတွင် မြင့်မြင့်ဝင်း
တို့လင်မယားအိပ်သော ကုတင်ကြီးပေါ်တွင် ပက်လက်လေး
လွဲကာနေသည့် ထားရီသည် မျက်လုံးတွေစင်းကျလာပြီး
အတော်ကြီးကို အိပ်ချင်၍လာသည်။

သယ်လိုမှထိန်း၍ မထားနိုင်သည့် ဖိအားသို့မဟုတ်
မျက်ခွံများကို ခိုက်၍ချလိုက်သောအခါတွင်တော့ ထားရီ
သည် တခဏအတွင်းမှာပင် အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။

xxxxxx

(၄)

ထားရီသည် ကုတင်ကြီးပေါ်ရှိ ဓမ္မယာထူကြီးပေါ်
တွင် ပက်လက်လေးလှ နိကာ အိပ်မောကျနေသည်။
သူမ၏ဘေးသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး သူမကို တစ်
စိန်ကြည့်နေသည်ကိုထားရီသည် မသိရှာပေ။

ထိုသူကား ထားရီ၏ညီအမလိုခင်သော သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူ မြင့်မြင့်ဝင်း၏ ဇယောက်ျား ကိုကြည့်ညွှန်ပင်ဖြစ်ပါ
သည်။

ကိုကြည့်ညွှန်သည် ထားရီအိပ်မောကျနေသည်ကို
တွေ့ရတော့ အားရကြေနပ်စွာပြုံးလိုက်ပါသည်။

ထားရီသည် သူ့ဆင်သောစာကွက်ထဲသို့ တည့်တည့်

မတ်မတ်ဝင်၍ လာခဲ့ချေပြီ။ ကြည်ညွှန်သည် မြင့်မြင့်ဝင်းနှင့်
သမီးရည်းစားဖြစ်ပြီးက ထဲက ထားရိုက်စ၍ တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီး
အဲဒီအချိန်က ထဲက ကြည်ညွှန်သည် ထားရိုက် တပ်မက်ခဲ့ရ
သည်ဖြစ်သည်။

ယခုထားရိုက်စွပေါ်လာတော့ တကယ်ပင် ဆရာမ
နှင့်ပြရန်စီစဉ်ခဲ့သည်။ ချိန်းထားရက်တွင် ဆရာမက နယ်သို့
ပါသွားသည်။ ဒီနေ့ပြန်လာမည်ဟု ပြောသဖြင့် မနက်စော
စောက မြင့်မြင့်ဝင်းတို့ ညီအမကို လိုက်ပို့ရင်း အပြန်တွင်
ဆရာမကို အိမ်သို့ တပါတည်းခေါ်သွားရန် ရည်ရွယ်၍
ဆရာမ၏အိမ်သို့ဝင်တော့ ဆရာမက ပြန်မရောက်သေးပေ။

ဒီမှာတင် ကြည်ညွှန်က အိမ်သို့ထားရိုက်ချိန်းထား
ပြီးဖြစ်သည်။ မြင့်မြင့်ဝင်းကလဲ အိမ်တွင်ရှိမနေသည်ကို
တွေ့မိပြီး ထားရိုက် အပိုင်ကြံ့ရန်စဉ်းစား အကြံထုတ်
တော့သည်။

ထို့နောက် နံမယ်ပျက်ဖြင့် အလုပ်ဖြုတ်ခံထားရ
သော သူ၏အသိ နပ်စ်တစ်ယောက်သတ်ရကာ ငွေငါး
စောင်ပေးပြီး ခေါ်လာကာ ထားရိုက် အိမ်ဆေးထိုးခိုင်း
ထားပြီးဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ဆေးကို ထိုးရမည့် ပမာဏ
ထက်လျော့၍ ထိုးရန် ကြည်ညွှန်က သေချာမှာထားခဲ့

လေသည်။ ခုတော့ တအိမ်လုံးတွင် သူနှင့်ထားရိတို့သာရှိ
ကြသည်။ ပြီးတော့လဲ ထားရိက သူ၏ရွှေတွင် သူတို့လင်
မယားအိပ်သော ကုတင်ကြီးပေါ်၌ ပက်လက်လေး အိပ်မော
ကျ၍ နေသည်။

ထားရိ၏ တကိုယ်လုံးကို စုန်ချည်ဆန်ချီကြည့်နေရာ
မှ ရမက်တွေထန်လာသော ကြည်ညွန့်သည် သူ၏ကိုယ်
ပေါ်မှ အဝတ်အစားတွေ အားလုံးကို ချွတ်လိုက်သည်။ ကိုယ်
လုံးတီးဖြစ်သွားတော့ ထားရိရှိရာ ကုတင်ပေါ်သို့လှမ်း၍ တက်
လိုက်ပြီး အိပ်ဆေးကြောင့် အိပ်မောကျနေသော ထားရိ၏
ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားအားလုံးကို ချွတ်၍ ပစ်လိုက်
တော့သည်။

ပထမဆုံးအင်းကျိကို ချွတ်ပြီး ထရာစီယာကို ချွတ်
လိုက်တော့ ညိုဝင်းထွားမို့၍ အိစက်နေသော နို့ကြီး(၂)လုံး
သည် အတိုင်းသားထွက်ပေါ်၍ လာလေသည်။ သူမ၏ နို့
ကြီးတွေကိုကြည့်ရင်း ကြည်ညွန့်၏ မျက်လုံးများသည် အ
ရောင်များပြောင်လက်၍ ထွက်လာသည်။

ပြီးတော့ ကြည်ညွန့်၏ လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ နို့
ကြီးတွေပေါ်သို့ ဆတ်ကနဲရောက်သွားရာက နို့ကြီးနှစ်လုံးကို
ဆုတ်ကိုင်၍ ဖျစ်ညှစ်နေလိုက်သည်။

ထားရီကတော့ တာမျှမသိရှာပါ။ ထားရီ၏ နို့ကြီး
နှစ်လုံးကို စိတ်တိုင်းကျ ဆုတ်နယ်ပြီးသောအခါတွင်တော့
ကြည်ညွန့်သည် ဇုံ့လိုက်လာ နို့ကြီးတွေကို ထယ်ပြန်ညာပြန်
စို့ပေးနေတော့သည်။

ခဏအကြာမှာတော့ ထားရီ၏ နို့သီးလေးများသည်
ခွန်၍တက်လာကြလေသည်။ ထားရီကတော့ အိမ်မက် မက်
နေသည်။ သူမကို မောင်စန်းက နို့တွေစို့ပေးနေ၍ အောက်
က တလွန်လွန်ဖြစ်ကာ ခံ၍ကောင်းနေသည်ဟု အိမ်မက်
မက်နေပါသည်။

နို့စို့၍ အားရသွားသော ကြည်ညွန့်သည် ထားရီ၏
ခါးမှ ထဘီလေးကို အသာဖြည့်ကာ ဆွဲချွတ်နေပြန်ပါသည်။
ခမ်းသပ်ခံရန်အတွက် အတွင်းခံဘောင်းဘီ ဝတ်၍ မထား
သောထားရီသည် သူမ၏ထဘီလေးကျွတ်ထွက်သွားသော
အခါတွင်တော့ ပကတိမိပွေးတိုင်း ဖပွေးတိုင်း ကိုယ်လုံးတီး
လေးဖြစ်သွားတော့သည်။

ကြည်ညွန့်သည် ထားရီ၏ ဘိုက်သားပြင်လေးကို
ဖြိုးလက်ဖြင့်ပွတ်လိုက်မိပါသည်။ သူ့ မျက်လုံးတွေကတော့
ဘိုက်သားပြင်မှနေ၍ အထစ်လေးဖြစ်ကာ ဖေါင်းတံက် လုံး
ထနေသော ထားရီ၏ ဇောက်ဖုတ်လေးကို အာသာငမ်း

ဝမ်းဖြင့် ကြည့်နေလိုက်ပါသည်။

ကြည့်လို့နဲ့တင် အားမရသေးပါ။ သူ့လက်တဖက်က
ဖေါင်းကြွေ၍ ထနေသည့် ထားရီ၏ စောက်ဖုတ်လေးကို ဖရ
သာခံ၍ ပွတ်ပေးကာ အဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးကို လက်ညှိုး
နှင့်လျှောက်၍ ဝမ်းကြည့်နေလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့လဲ
ထားရီ၏ တုတ်ဖြူစွကြွနေသည့် ပေါင်လုံးကြီးတွေကို အားရ
ပါးရကြီး လက်တွေနှင့် ဆုတ်နယ်နေသေးသည်။

ကြည်ညွှန်သည် ကြာကြာတော့ အောင်မနေနိုင်
တော့ပါ။ ထားရီ၏ ဆူဖြူတောင်တင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာကြီး
တခုလုံးကလဲ သူ၏ရှေ့တွင် ရှိနေပြီဖြစ်တော့ ကြည်ညွှန် သည်
ထားရီ၏ဘေးတွင် ဝင်၍လဲလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူ၏ တုတ်ခိုင်သော ပေါင်ကြီးနှင့်ထားရီ
၏ ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကို အားရပါးရ ခွထားလိုက်ကာ ထားရီ
၏ နူးညံ့လှသော အတွေအထိဝယ် ခေတ္တပျူအရသာခံကာ
ဝမ်းယူနေလိုက်ပါသေးသည်။ ပြီးမှ ကြည်ညွှန်သည် ထားရီ၏
ကိုယ်ပေါ်သို့တက်၍ ခွလိုက်လေတော့သည်။

ထို့နောက် ထားရီ၏ ခေါင်းအောက်မှ ခေါင်းဖုံးကို
ယူ၍ သူမ၏ ခါးအောက်သို့ ထိုးသွင်းကာ ခုလိုက်သည်။ ထို
အခါ ထားရီ၏ စောက်ပတ်ကြီးသည် ကော့၍တက်လာပုံ

တော့သည်။

ကြည်ညွှန်သည် သဘောကျစွာ တံခွန်ပြုလုပ်ပြီး ထားရှိ၏ တုတ်ခိုင်ပြည့်ပြီးသည့် ပေါင်တံကြီးများကို တဖက်တချက်သို့ ဖြုတ်ထုတ်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါတွင် ထားရှိ၏ အဖုတ်ကြီးသည် ပေါင်ကြားထဲမှ ပြူးထွက်၍ လာပါသည်။

ထိုပနောက် ကြည်ညွှန်သည် ထားရှိ၏ ကားထားသော ပေါင်တံကြီးများကြားတွင် အသာဝင်၍ ခူးထောက်လိုက်ပါသည်။

ပြီးတော့ ကြည်ညွှန်သည် အရှည် (၈)လက်မ လောက်နှင့်လုံးပတ်က ကျပ်လုံးသာသာပင်ရှိသော တဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေသည့် သူ၏လီးတန်ကြီးကိုလက်တဖက်ဖြင့် ကိုင်ကာ ထားရှိ၏ ပြူးထွက်နေသော အဖုတ်ဝတွင်တော့ထားလိုက်ပါသည်။

ပြီးတော့ ကြည်ညွှန်က သူ၏လက်တဖက်ဖြင့် ထားရှိ၏ ဇောက်ဖုတ်ကိုဖြုတ်လိုက်ပြီး သူ၏လီးတန်ကြီးကို အတင်းဖိသွင်းလိုက်ရာ ဗျစ်ကနဲမြည်ပြီး ခစ်မြှုပ်အောင် ဝင်သွားပါတော့သည်။

ကြည်ညွှန်၏လီးတန်ကြီးမှာ ကြီးလှသဖြင့် ခစ်မြှုပ်

၍ သွားသည်နှင့် ထားရိ၏ အဖုတ်မှာ ဆွဲဆန့်ထားသလို ဖြစ်သွားပါသည်။

အကယ်၍ ထားရိသာ အိပ်ဆေးထိုးမထားလျှင် နာလွန်းလှ၍ အော်ရမည်မှာ မလွဲသေချာဖြစ်ရပါတော့သည်။ ဒါတောင်မှ ထားရိ၏ ကိုယ်လုံးကြီးသည် တွန့်၍ သွားပါသေးသည်။

ထားရိသည် ခလေးမမွေးရသေးသဖြင့် အဖုတ်မှာ အဖျိုလိုအဲ ကျဉ်းကြပ်လျှက်ရှိရာ လိုးလို့ အင်မတန်ဇကာင်းမည်ကိုလဲ ကြည်ညွန့်က နားလည်လိုက်ပါသည်။

ကြည်ညွန့်သည် ဖစ်မြုပ်အောင် လွင်းလိုက်ပြီးသည်နှင့်ပင် ထားရိ၏ အဖုတ်မှာ စီးပြီးအတွေ့ထူးလှသည်ကို သိလိုက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လဲ ကြည်ညွန့်သည် ကာမဇောတွေ တက်လာကာ သူ၏လီးတန်ကြီးကို အသာလေးဆွဲထုတ်လိုက် ကာအားပါးတရ တအားဆောင့်သွင်းလိုက်ပါတော့သည်။

ထားရိ၏ အဖုတ်မှာပြသွားပြီး ကြည်ညွန့်၏ လီးက အရမ်းထိ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းကြီးဝင်၍ သွားပါလေတော့သည်။

အကယ်၍ ထားရိသာ သတိရှိနေမယ်ဆိုရင်တော့

အသံကုန်အော်၍ ကုန်းထလိုက်မည်မှာ ဝေရာလှပါသည်။

ဒါတောင်မှ ထားရီ၏ နှုတ်ဖျားမှ အွန်ကနဲ တချက် ထွက်ထွားပါသေးသည်။

ထားရီသည် သတိလစ်အိပ်ပျော်နေသည့် တိုင် ထောင် သူမ၏စိတ်မက်ထဲတွင် မောင်စန်းက သူမကို အတင်းလှီးနေပြီး ဒီတခါလှီးခြင်းသည် အတောပင်ကြမ်းကာ ထားရီအနေဖြင့် ကောင်းလဲ ကောင်းနာလဲနာနေရပါ တော့သည်။

ကြည်ညွှန်သည် ထားရီ၏ အဖုတ်ထဲသို့ သူ၏လီး တန်ကြီးအဆုံးထိဝင်သွားသည်ကို အရသာတွေ့လွန်းလှသဖြင့် သူ၏လီးတန်ကြီးကို အတင်းပင်ဖိကပ်၍ သွင်းထားကာ ထားရီ၏ တင်း၍ အိနေသော ကိုယ်ကြီးပေါ်တွင် ဝင်းလျှားများ၍ ထားရီကို ဖက်ကာ ငိမ်ယူနေပါသည်။

ပြီးထော့မှ အသာပြန်၍ ကုန်းထကာ ဖင်ကြီးကို ဝုန်းပြီး လီးတန်ကြီးကို ဖစ်နားထိ ဆွဲထုတ်ကာ တအားပင် နှိပ်၍ ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ ကုတင်ကြီးပင်သိပ်သိပ်ခါ၍ သွားပါတော့သည်။

ထားရီမှာ အိပ်မောကျနေပေမဲ့လဲ မသက်သာလှပါ။ စစ်မှ အလိုအလျောက် အွန်ကနဲမြည်သွားကာ သူ၏

ပေါင်ကြီးတွေပင်ကား၍ တက်လာပါသည်။

ကြည်ညွှန်သည် အစွမ်းကုန်ကြမ်းပေပြီ။ အားနဲ့
သော မိန်းမတားဆိုပြီး မညှာတာပါတော့ဧချ။ ကာမတိလူး
ဝီးနေပြီဖြစ်ရကာ ထားရိ၏ ပေါင်တံကြီးတွေကို ဆွဲမကာ သူ၏
ပုခုံးပေါ်တွင်မြှောက်၍ တင်လိုက်ပြီး ဧလကြမ်းဆောင်နေ
တော့ရာ ကုတင်ကြီးမှာ တကျိကျိနှင့်မြည်ပြီး လှုပ်ရမ်းနေ
ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ခံစားနေရသည့် ဆောင့်လိုးချက်
တွေကလဲ မသက်သာလှ။ ထိုးထားသော အိပ်ဆေးကလဲ ထိုး
ရမည့်ပမာဏထက်လျော့၍ ထိုးထားတော့ ထားရိမှာ ဂယောတ်
ကတမ်းဖြစ်ကာ သတိလစ်အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာတော့
သည်။ ဒါပေမဲ့ သူမ၏စိတ်ထဲတွင်တော့ အိပ်မက်လိုလို
သာလိုလိုဖြစ်ဖြစ်နေရသည်။

သူမအလိုးခံနေတာတော့ သေချာနေသည်။ မျက်
လုံးများကလဲ မဖွင့်နိုင်သေး။

ထိုအချိန်မှာပင် ထားရိ၏ ကိုယ်လုံးနှင့် အမူအရာ
တို့မှာ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲလာသည်ကိုတွေ့မြင်ရ၍ ထားရိ
နိုးလာပြီကို သိလိုက်သော ကာမကိစ္စတွင် ကျွမ်းကျင်လှသည့်
ကြည်ညွှန်က သူ၏ဆောင့်ချက်ခံတွက် အားကိုလျော့ချလိုက်

သည့်ပြင် အရှိန်ကိုလဲ လျှောက် ခပ်ဖြေးဖြေး ခပ်လေးလေး ဆောင်၍ လိုးလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ထားရီ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို သူ၏ ပုခုံးတဖက်တဖက်မှ ပြန်၍ ချလိုက်ကာ ဇူးကွေး၍ ထောင်ကာ ကားပေးလိုက်ပြီး ကြည်ညွှန်က ရှေ့သို့ကုန်းကာ သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ထားရီ၏ ဘေးတဖက်တချက်တွင် ထောက်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆန့်တီး၍ ထောက်ထားသော ကြည်ညွှန်၏ လက်များသည် တတောင်ဆစ်မှနေ၍ ကွေးလိုက်တော့မှ ကြည်ညွှန်၏ ကိုယ်လုံးသည် ထားရီ၏ ကိုယ်လုံးပေါ်သို့ ကျ၍ သွားကာ ကိုယ်လုံးချင်းထိစပ်သွားသည်။

သို့ရာတွင် တစားဖိထားသည်မှာ မယုတ်ဘဲ ခပ်ကာသာလေးဖိတယ်ထိတယ်ဆိုရုံလောက်ပင်ဖြစ်ကာ ကြည်ညွှန်၏ ကိုယ်လုံးကြီးအလေးချိန်က ထားရီ၏ အပေါ်သို့ ပိ၍ နေလေ။

သည့်နောက်တွင်တော့ ကြည်ညွှန်သည် ဖြေးဖြေး နှင့်လေးလေး တချက်ခြင်းဆောင်၍ လိုးနေရာက ထားရီ၏ ခိုတွဲကို တလှည့်စီစို၍ ပေးသည်။ ပြီးတော့ နှိသီးတွေကိုလဲ သူ၏လျှာဖြင့် ခပ်သွက်သွက် ခပ်ဖိဖိလေး ယက်၍ ပေးသည်။

ထားရီ၏ အသက်ရှူသံတွေမှာ သိသိသာသာပင် ပြင်းထန်၍ လာရတော့သည်။

အိပ်ဆေးဖျယ်၍ သတိဝင်ကာ အိပ်ယာမှ နိုးလာ ပြုဖြစ်သောထားရီကလဲ သူမ၏ မျက်လုံးတွေမဖွင့်နိုင်သေး သော်လည်း သူမ၏ အာရုံက အလုံးခံနေရသော သူမ၏ စောက်ဖုတ်ဆီသို့ စုစည်းကာ အာရုံခံကြည့်သည်။

ယခုသူမကိုလှိုဒ်နေသောလီးတန်ကြီးမှာ နဲနဲနှော နှောမဟုတ်။ သူမ မကြာခဏခံနေသောမောင်စန်း၏ လီးတန်ကြီးထက် (၂)ဆနီးပါးလောက်ပင်ရှိသည်။

လီးတန်ကြီးမှာ မာကြောလိုက်တာလဲ မပြောနှင့် တော့။ အသားမာတက်နေသလားတောင်ထင်ရသည်။ လီး ချောင်းကြီးက တုတ်လွန်း၍ သူမ၏ အဖုတ်လေးထဲတွင် အလွန်ပင်ပြည့်ကြပ်၍ မဆန့်မပြုဖြစ်နေရကာ ရှည်လျားလှ သော လီးတန်ကြီးကလဲ ဆောင့်၍လှိုဒ်လိုက်တိုင်း လီးတန် ကြီး၏ထိပ်က ထားရီ၏ သားအိမ်ထဲထိ ရောက်၍ ရောက် ၍ဆောင့်နေတော့ရာ ထားရီမှာရင်ခေါင်းထဲတွင်ပင် ကျပ်၍ ကျပ်၍ တက်သွားရပြီး သူမ၏ တကိုယ်လုံးမှာလဲဖျင်းကနဲ ဖျင်းကနဲ တက်၍သွားရလေသည်။

ဆောင့်၍လှိုဒ်နေသော လီးတန်ကြီးမှာလည်းတခါ

ကခါတွင် အပေါ်သို့ဆွဲဆွဲပြီး မကောဆောင်လိုးနေတော့
လီးတန်ကြီးမှာထားရင် စောက်စေ့လေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ပင် ပွတ်၍ ဆောင့်တိုက်ပေးလိုက်တော့ရာ ထားရီမှာ
အသဲထဲထိပင် ခိုက်၍ သွားရလေသည်။

ထို့ပြင် လုံးပတ်တုန်လွန်းလှသောလီးတန်ကြီးကလဲ
ကကြောလှသည်ဖြစ်၍ သူမ၏ အဖုတ်ထဲသို့ ထုတ်ချီသွင်းချီ
ပွင့်ဆောင့်လိုးနေရင်း သူမ၏ စောက်ပတ်အတွင်းသား နုနု
လေးများကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဖိဆောင့်၍ ပွတ်တိုက်နေ
ရာ ထားရီမှာ ပမ်းထဲမှ ကလီစာများပင် ပွင့်အန်ထွက်သွား
ပူ မတတ် ခံစားနေရလေသည်။

ထားရီသည် မောင်စန်း လိုးတာကို အနည်းဆုံး တစ်
ယလျှင် (၃)(၄)ကြိမ်လောက် အလိုးခံနေခဲ့ရသော်လည်း ဒီလို
အရသာမျိုးကို မခံစားခဲ့ရဘူးချေ။

အခု သူမခံစားနေရသော အရသာမှာ တသက် တွင်
မကြိမ်မျှမကြုံဘူးလောက်အောင်ပင် ထူးကဲနေပြီး ထားရီ
သည် အသက်ရွှေ့ရပ်မတတ်ပင် ကောင်း၍ နေရပါသည်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင် ထားရီသည် ယခုသူမကိုလိုးပေး
နေသောလီးတန်ကြီးအား အကြိုက်တွေ့ကာ စွဲမက်၍ သွား
ပျော်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လဲ မိန်းမသားတို့ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ

ရှိသောစိတ်သဘာဝအရလဲ ဒီလီးတန်ကြီးကို သူမ၏ စောက်
ဖုတ်ထဲမှ ပျောက်သွယ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်နေမိသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် အားမရနိုင်တော့သော ကြည်ညွှန်က
သူ၏ ဆောင့်အားကို အနည်းငယ်တိုးကာ ဆောင့်၍ လိုးလာ
တော့ရာ မျက်လုံးမဖွင့်နိုင်သေးသော်လဲ ထားရီ၏ နှုတ်ဖျား
လေးမှ လည်ချောင်းသံလေးများ တအွန်အွန် . . . တအင့်
အင့်ဖြင့်ထွက်၍ လာရလေသည်။

ဂိုးနေတဲ့လီးကလဲ စံချိန်ထက်ပို၍သာသော စံချိန်
လွန်လီးကြီးဖြစ်၍ လိုးချက် ဆောင့်ချက်တွေကလဲ ကျွမ်းကျင်
ပိုင်နိုင်လှသဖြင့် အရသာတွေ အလွန်ပင်တွေ့ကာ ရင်ထဲ
တွင် မအိုတင်ကဲခံစားမှုက ပြင်းပြလာလေတော့ ထားရီသည်
ချပ်တီးအောင့်အီးခြင်းငှာ မဖွင့်နိုင်တော့ဘဲ “အင်း . . . အင်း”
ဟူသော အသံလေးထွက်ကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည်
လှုပ်လှုပ်ရွရွလေးဖြစ်လာလျက် ထားရီသည် မျက်လုံး မဖွင့်
ဘဲ သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်က သူမကို လိုးပေးနေ သော
ကိုယ်လုံးကြီးကို အားရပါးရပင် ဖက်၍ ထားလိုက်မိပါ
တော့သည်။

ကျွမ်းကျင်လှသော ကြည်ညွှန်ကလဲ ထားရီတစ်
ယောက် အရသာတွေကို စွဲမက်၍လာပြီဖြစ်ကြောင်းကို သိ

လိုက်ပြီဖြစ်သည့်အတွက် သူ၏ဆောင်စားတွေကို တိုးမြှင့်ကာ အားရပါးရ သွက်သွက်ကြီး ဆောင်၍ လိုးလာတော့သည်။

သို့ရာတွင် ကြည်ညွှန်သည် ထားရိန် စောက်ပတ်ထဲမှ သူ၏လီးတန်ကြီးကို ဆွဲအထုတ်တွင် လီးတန်ကြီးကို တဝက်မျှသာပင် ထုတ်၍ ထုတ်၍ လိုးနေပါသေးသည်။ ပြီးတော့လဲ နို့စို့ကလဲ မပျက်ပေ။

ကြည်ညွှန်က သူ၏ဆောင်ရွက်တွေကို တိုးမြှင့်ကာ ဆောင်လာသောအခါတွင်တော့ ထားရိန်သည် အရသာတွေမှာ ပြောမပြတ်တတ်အောင်ပင် မြှင့်လာရတော့ရာ မိန်းမသားဝီဝီ သူမကို အရသာတွေ တဝိုက်ပင်ရှိအောင်လိုး၍ ပေးနေသော သူ့ကို တွယ်ထာစိတ်က ဝင်၍လာရတော့သဖြင့် ထိုသူ၏ မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ကြည်နူးသာယာချင်လာသောစိတ်က ပြင်းပြလာပြီး ဘယ်လိုမှ မချုပ်တီးနိုင်တော့သောကြောင့်ထားရိန်သည် မှိတ်၍ထားသော သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကို မျတ်ကနဲဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ဟင် . ကို . ကိုကြည်ညွှန်”

ရမက်တွေ အရသာတွေ ဖြင့် နစ်မွန်းနေသည့် ကြားက ထားရိန်သည် ရင်ထဲတွင် တုန်လှုပ်ခြောက်ခြား၍ သွားရ

သည်။

ယခုသူမကိုတူးခြား ကောင်းလွန်းလှသော အရသာ
တွေရှိအောင်လိုးပေးနေသော သူမှာ . . သူမနှင့်ညီအမလို
နေသော ဝယ်သူဝယ်ချင်း မြင့်မြင့်ဝင်း၏ ယောက်ျား
ကိုကြည်ညွှန်ဖြစ်နေသည်ကို ထိထိလန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့်
တွေ့မြင် လိုက်ရလေသည်။

“ရှင် . . ရှင် . . ”

“ဘာလဲ ထားရီ . . မခံချင်ဘူးလား . ကိုယ်ဆက်
ပြီးမလိုးရဘူးလား . ဒါဆိုလဲရတယ် . . ”

ကြည်ညွှန်က ခပ်ဆပ်ဆပ်ပြောကာ သူ၏ ဆောင့်
ချက်တွေကို ရပ်၍ ပစ်လိုက်သည်။

“အို . မယုတ်ဘူး . . မယုတ်ဘူး . . ” ဟူ၍ ထား
ရီသည် ကမန်းကတန်းပြောပြီး သူမ၏ မျက်လုံးလေးတွေကို
ချက်ချင်းပင် ပြန်၍ မှိတ်ချလိုက်ကာ မသိသလိုနေလိုက် ပြီး
ကြည်ညွှန်ကိုဖက်၍ထားမိသော သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ကလဲ
ကြည်ညွှန်ကို အတင်းပင်ကြုံး၍ တိုးကာ ဖက်လိုက်
လေသည်။

ကြည်ညွှန်သည် တချက်ပြီးလိုက်သည်။

“ဘာ မတုတ်တာလဲ . . ဆက်လိုးပေးရမှာလား”

ကြည်ညွှန်က သူ၏လီးတန်ကြီးကို ဆက်၍ ငြိမ်ထား
လိုက်ပြီး မေးလိုက်သည်။

ထားရို၏ ဖြေခံကထွက်၍ မလာ။ စါပေမဲ့ ဖရသာ
တွေ အလွန်ပင်ကောင်းနေသော အချိန်တွင် ဆောင်ချက်
တွေကိုရပ်လိုက်တော့ ထားရိုမှာ မချိမဆန့်ပင်ခံစားနေရ
သည်။ သူမ၏ ကိုယ်လုံးကြီးမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် ဝင်ကြီးတွေ
မှာလည်း တလှုပ်လှုပ် တကြွကြွဖြင့် ဖြစ်နေသည်။ အဆောင့်
ရပ်လိုက်မှတ် စောက်ခေါင်းထဲမှ ယားတက်လာတာ မပြော
ပါနှင့်တော့ . . . ။

“ပြောလေ . . ဆက်လိုးရမှာလား . . မပြောရပ်
လီးနှုတ်လိုက်တော့မယ် ”

အဆောင့်ရပ်သွားတာတောင် ဒီလောက်ခံစားရ
လျှင်စောက်ခေါင်းထဲမှ လီးပါဖြုတ်လိုက်လျှင် ထားရိုအ
သက်ပါ ထွက်သွားမလားဟု ဗျာများသွားသည်။

“လိုး . . လိုး . . ဆက်လိုး . ကျမခံပါမယ် . .
ခုထက်လဲပိုပြီး နာအောင်ဆောင့်ပေးပါ အကိုရယ် . . နော်”

ထားရိုသည် ကမန်းကတမ်းပြောလိုက်ရပြီး သူမ၏
စကားအဆုံးတွင် ညှည်လေးပါ စွက်၍ သွားရသည်။ ဒီတခါ
တော့ ကြည်ညွှန်က သူ၏ လီးတန်ကြီးကို တဆုံးနီးပါး ထုတ်၍

အားကုန်ဆောင်ကာ ခပ်သွက်သွက်ကြီးလိုးပါလေတော့သည်။

“ဖြတ် . . ပလွတ် . . ဖွတ် . . ဟင်း . . ဟင်း . .
အကိုရယ် . . အမလေး . . ကောင်းလိုက်တာနော် . .
ဟင်းဟင်း . . နောက်လဲ . . ကျ . . ကျမကို . . ခုလို
. . အမြဲလိုးပေးပါနော် . . အကိုရယ် . . ဟင်းဟင်း”

“ဖြတ် . . ပလွတ် . . ဖွတ်”

ကြည်ညွန့်ကလည်း ထားရီကို အားပါးတရပင်
ဆောင်ကာ ဆောင်ကာ လိုးပါလေတော့သည် . . . ။

xxxxxx

ဒေါ်တင်တင်တင်ယောက် သူမ၏ ခြေမွှေးမီးမ
လောင်၊ လက်မွှေးမီးမလောင် ထိန်းသိမ်း၍ ဝိဝိပြားပြား
ထားခဲ့သော တူမအရင်း မွှေးစားသမီး ထားရီ၏ အဖြစ်ကို
တွေ့မြင် သိရှိရမည်ဆိုခဲ့သော် ။

xxxxxx

ပြီးပါပြီ